RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3585/73

af 28. december 1973

om åbning, fordeling og forvaltning af fællesskabskontingenter for værkbly og råbly, bortset fra værkbly, henhørende under pos. 78.01 A I og A II i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til det af Kommissionen forelagte udkast til forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

Produktionen af råbly i Fællesskabet er utilstrækkelig, og producenterne kan således ikke tilfredsstille det samlede behov hos de forbrugende industrier i Fællesskabet;

det synes herefter i Fællesskabets interesse inden for en fastsat grænse at suspendere anvendelsen af den autonome toldsats i den fælles toldtarif for dette metal for en periode på ét år, idet der foretages en sondring mellem værkbly (råbly, der indeholder mindst 0,02 % sølv og bestemt til forædling) og råbly, bortset fra værkbly;

i henhold til artikel 39 i tiltrædelsesakten er de nye medlemsstater forpligtet til for den pågældende vare at foretage den første tilnærmelse af satserne i deres toldtariffer til satserne i den fælles toldtarif pr. 1. januar 1974; fra denne dato er det vigtigt at disse medlemsstaters behov for indførsler fra tredjelande i løbet af kontingentperioden derfor dækkes ved hjælp af det pågældende toldkontingent; disse behov må ikke omfatte indførsler, som kan nyde godt af en anden toldpræferenceordning; den told, der anvendes af de nye medlemsstater inden for rammerne af det nævnte toldkontingent, skal være i overensstemmelse med de bestemmelser på dette område, der er fastsat i tiltrædelsesakten;

under hensyn til den ringe indtrængen på markedet af værkbly og af råbly, bortset fra værkbly, og i mangel af fuldstændige statistiske oplysninger vedrørende disse to metalkvaliteter synes det ikke muligt at lægge de tidligere oplysninger til grund ved fastlæggelsen af størrelsen og fordelingen af fællesskabstoldkontingenterne for det pågældende metal; på grundlag af skøn over det fremtidige behov i medlemslandene fastlægges størrelsen af de kontingenter, der skal åbnes for året 1974, til 304 300 tons for værkbly og til 55 000 tons for råbly, bortset fra værkbly; denne sidste mængde på 55 000 tons tager hensyn til nødvendigheden af at respektere en vis ligevægt i afskrivningsmulighederne på toldkontingentet for ubearbejdet bly i almindelighed på en sådan måde, at der opretholdes en beskyttelse af støberiindustrien; med henblik herpå er det ikke taget i betragtning, at de behov, der er skønnet af visse medlemsstater, er begrænset til visse blykvaliteter; der er herefter anledning til at overlade de førnævnte medlemsstater adgangen til kun at tillade afskrivninger på den nævnte mængde på 55 000 tons under bestemte betingelser vedrørende kvalitet og anvendelse;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af de pågældende varer bør kontingentmængden deles i to dele inden for hver kvalitet af råbly, hvoraf den første fordeles mellem alle medlemsstaterne, medens den anden del udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres oprindelige kvote; for at give importørerne en vis sikkerhed, er det hensigtsmæssigt at fastsætte de oprindelige dele til 277 180 tons for værkbly og til 51 150 tons for råbly, bortset fra værkbly, således at resten udgør reserven. Da man i særdeleshed mangler en tilstrækkelig repræsentativ referenceperiode, kan fordelingen af de oprindelige kvoter på grundlag af skøn, der tager hensyn til den nye situation, fastsættes således:

(i tons)

	Værkbly	Råbly i øvrigt
Benelux	22 000	16 619
Danmark	50	911
Tyskland	60 000	11 984
Frankrig	50	333
Irland	80	230
Italien	40 000	11 984
Det forenede Kongerige	155 000	9 089

De oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå en-

hver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt en af sine oprindelige kvoter, trækker en supplerende kvota på den tilsvarende reserve; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, så ofte reserven tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde til kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særligt skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet andel af en af de oprindelige kvoter i en medlemsstat, er det nødvendigt at denne medlemsstat tilbagefører en betydelig del heraf til den tilsvarende reserve for at undgå, at en del af kontingentmængderne forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteret af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I perioden fra den 1. januar til den 31. december 1974 åbnes der i Fællesskabet fællesskabstoldkontingenter for følgende varer, inden for nedennævnte grænser:

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Kontingentets størrelse
78.01 A I	Råbly med indhold af sølv på mindst 0,02 vægtprocent og bestemt til forædling (værkbly)	304 300 t
78.01 A II	Råbly, bortset fra værkbly	55 000 t

2. De indførsler af disse varer, der allerede begunstiges af toldfrihed under en anden toldpræferenceordning, som ydes af visse medlemsstater, især inden for rammerne af frihandelsaftaler skal ikke afskrives på toldkontingentet.

3. Inden for rammerne af disse toldkontingenter suspenderes satserne i den fælles toldtarif fuldstændigt.

4. Inden for rammerne af disse toldkontingenter anvender de nye medlemsstater told, der er beregnet i overensstemmelse med de bestemmelser på det område, der er fastsat i tiltrædelsesakten.

Artikel 2

1. En første del af hver af disse mængder — på henholdsvis 277 180 tons for værkbly og 51 150 tons for råbly, bortset fra værkbly — fordeles mellem medlemsstaterne; de kvoter, som med forbehold af artikel 5 gælder fra den 1. januar til den 31. december 1974, udgør for medlemsstaterne følgende mængder:

a) for så vidt angår råbly med mindst 0,02 vægtprocent sølv og bestemt til at forædles (værkbly):

Benelux	22 000	tons,
Danmark	50	tons,
Tyskland	60 000	tons,
Frankrig	50	tons,
Irland	80	tons,
Italien	40 000	tons,
Det forenede Kongerige	155 000	tons;

b) for så vidt angår andet råbly:

Benelux	16 619	tons,
Danmark	911	tons,
Tyskland	11 984	tons,
Frankrig	333	tons,
Irland	230	tons,
Italien	11 984	tons,
Det forenede Kongerige	9 089	tons.

2. De andre dele, som omfatter henholdsvis 27 120 tons og 3 850 tons, udgør fællesskabsreserverne.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af en af sine oprindelige kvoter — som fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller af samme kvota med fradrag af den mængde, som er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat straks ved medelelse til Kommissionen en anden kvota på 10 % af den oprindelige kvota i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til den højere enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt en af sine oprindelige kvoter har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, den har trukket, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvota på 5 % af den oprindelige kvota eventuelt afrundet til den højere enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt en anden kvota har undnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, den har trukket, trækker denne medlemsstat under de samme betingelser en fjerde kvota, svarende til den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stk., hvis der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1974.

Artikel 5

Såfremt en medlemsstat den 15. oktober 1974 ikke har opbrugt en af sine oprindelige kvoter, tilbagefører den senest den 31. oktober 1974 den ikke udnyttede del af denne, som overstiger 20 % af den oprindelige kvota, til den tilsvarende reserve. Medlemsstaten kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne meddeler senest den 31. oktober 1974 Kommissionen de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. oktober 1974 og som er afskrevet på fællesskabskontingenterne, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvoter, som de tilbagefører til hver af reserverne.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan begrænse muligheden for at foretage afskrivninger på deres kvoter af råbly, bortset fra værkbly, til visse kvaliteter eller anvendelser.

Artikel 7

Kommissionen fører regnskaber over de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservernes udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 15. november 1974 medlemsstaterne om reservemængderne efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket en af reserverne opbruges, begrænses til den disponible restmængde, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbning af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingenterne.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som er tildelt dem.

3. Medlemsstaterne forvalter sine kvoter i overensstemmelse med det forlods fordelingssystem, hvad råbly angår.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførslerne af de pågældende varer, som er forelagt i tolden med angivelse til fri omsætning.

Artikel 9

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1974.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1973.

På Rådets vegne
Ove GULDBERG
Formand